

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

190 מלחמת קודש בפרשת ניקור החלב

חלק א

אור הזוהר 335 ★ אלול תשע"ג

הכשרות בישראל אנציקלופדיה למלחמת השחיטה חלק טז

בו יבוא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

1. לקדש שם שמים שנתחלל על ידי הרינון כאילו איזה רבנים - ומנקרים מובהקים הוציאו לעז בעלמא שנכשלים בחלב, וכל המעיין בפנים ימצא כי הצדק עם המערערים.

- ג -

תועלת הדפסת ספרי ניקור

חסרון ידיעה הוא אבי אבות לכל המכשולות שבמקצוע הניקור, כי על ידו נלכדים גם יראים ושלמים רבנים ועוסקי תורה, דאם אין דעת של תורה הבדלה בין שומן לחלב מנין.

ונוכחתי לדעת אחר חיפוש מחופש עד כמה קשה לעמוד על בירור מלאכת הניקור, אם חסרים ספרי ניקור היסודיים מראשונים וגדולי האחרונים שציירו כל מלאכת הניקור הדק היטב. ולדאבון לב לא היו הספרים מצויים כמעט, רק אחד בעיר, והיה מחוסר מבוא העיקרי לבא לתיקון במצב הניקור גם להרוצים כן באמת, כי א"א לאומן בלי כלים.

וגם הרבנים המכשירים ומשגיחים אשר עלה על לבן רוח טהרה לעמוד על דיני ניקור מיסודן של דברים, נבצר מהם להפיק זממם.

והעולה על כולן, כי המזייפים הניקור האמיתי מצאו שדה של הפקר לדרוס עליה, כיון שאין רבים דשים בה מחמת חוסר ספרים. ועל ידי שיהיה יד הכל ממשמשים במקצוע הניקור כמו בשאר חלקי התורה, תסגר השער על המזייפים, ולא יהיו איש להרים ידו עוד לעשות מה שלבו חפץ.

ולבד מכל אלה, כיון שחובה כפולה ומכופלת על כל בן תורה לעסוק בצוק עתים הללו במקצוע ניקור החלב כמו שכתבתי לעיל, מצוה רבה להמציא הספרים ביד הנצרכים, והוא עיקר מצות כתיבת ספר תורה בזמן הזה כמבואר ברא"ש ואחרונים.

ומטעם כל אלה שינסתי מתניי ואזרתי כגבור חלציי לצאת לקראת נשק, ועל אף גודל העיכובים שהיו לי להמציא הספרים יקרי המציאות, וגם גודל הוצאת הדפוס אשר עלו למעלה ראש לא יאומן, עם כל זה אודה לקל גומר עלי שהבאני עד הלום לראות פרי בעמלי, בצאת ספרי הניקור לאור עולם לזכות הרבים הצמאים לדבר ד' זו הלכה. ויהי רצון שיתקדש שם שמים על ידינו, ותתרבה הדעת ויתגלה לעיני כל מצב הניקור כמו שהוא עכשיו, ויסתייע מילתא לתקן המכשול ולסדר סדר נכון בניקור בכל מקומות מושבות בני ישראל.

- א -

פתח השער

להתוודע ולהגלות!!!

חובה - יוצא מן הכלל - על דורינו אנו העני והשפל להעמיק במקצוע ניקור החלב ולתת לה משפט הבכורה לפני כל שאר ענינים דהרי קי"ל ביו"ד סימן רמ"ב (ע"י ש"ך בשם דרישה) דלימוד הלכה למעשה קודמת ללימוד גמרא, על אחת כמה וכמה הלכה למעשה בדבר שענשו כרת ובדבר שנכשלים בו בני אדם רחמנא ליצלן דבר יום ביומו. ואין לנו על מי להשען, כי בשאר הלכות אדם בקי על כל פנים קצת, וישנם מורי הוראה הבקיאים, ובזה גם הרבנים אין בקיאים, והם מוליכים אותם שולל כסומא בארובה, וכל אחד עושה מה שלבו חפץ בניקור, וטוען שהצדק אתו. ואל ראשי הישיבות אנו פונים! אנא חוסו נא! על נפשות טהורות ונקיות שלא יאבדו ח"ו משתי עולמות, וקבעו שיעור ללימוד הלכות ניקור על בוריה, והצילו דור הצעיר מרדת שחת ח"ו, דאם יכשלו ח"ו הצעירים באיסור חלב, לריק כל עמליכם להעמיד דור דעה של ת"ח יראי ד' עוסקי תורה ומורי הוראה, דלב המטומטם מחלב מאין יזכה לסייעתא דלעילא, והיאך יורה דעה ויבין שמועה, ועלול ח"ו להכשיל אחרים כמו היום, ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה במהרה בימינו אמן.

- ב -

מטרת ותועלת החיבור

- א. מנקרים - משגיחים - ומכשירים יראו מה שלפניהם, ויוכלו לעשות מלאכת שמים כראוי.
- ב. כאשר יצא רינון על ניקור החלב, ייתי ספר ויחזו עם מי הצדק.
- ג. מאפשר לסדר סדר הראוי לניקור בכל מקומות מושבות ישראל, ולהבחן עם מי הצדק, עם המנקרים שנתפסו בכשולונם, או עם מנקרים הישישים דחו"ל וארץ ישראל.
- ד. העוסקים בלימוד מלאכת ניקור ימצאו ספרים פתוחים לכל מלאכת ניקור, מלאכתו - ואומנתו, ובניקל יקיפו כל עניני ניקור הקפה ברורה צלולה ושלומה, שלא יכשלו במלאכתם ואומנתם, ויראו סימן יפה במשנתם.
- ה. להראות כי סדר הניקור שנסדר בפרי תמרים חלק י"א בשקר - זיוף - וסילוף - יסודה, וכל הנוטה אחריה מאכיל חלב בישראל.

- ד -

סוד יציאת הספרים לאור עולם

ראה ראיתי זה כמה שנים שרוב רובן ממנקרי העולם בארץ ישראל - וחול"ל אין יודעין בין ימינם לשמאלם בעניני ניקור, ומה שמנקרים קצת הוא ממה שראו באיזה ספר או קונטרס והבינו מה שהבינו בו ולאורה נסעו והלכו, אף ששגגו ברוב עיקרי ושורשי דיני ניקור - והעמידו תלמידים הרבה על דרכן המוטעה.

במשך השנים האחרונים היו כאן בחול"ל לביקורת עשרות מנקרים - זקנים וישישים שניקרו עוד לפני שני דורות עם קבלה שבידם מגדולי הדור, ואחר השימוש רבתי אצל גדולי המנקרים מדור הישן - נוסף על יחידי סגולה ממש מסוג מנקרים הנ"ל הדרים פה ארה"ב - וכולם פה אחד ענו ואמרו:

אין אמעריקע עסט מען חלב!!!

חלב דאורייתא אין חלב דרבנן!!!

דער מנקר האט קוים צוגערירט דאס פלייש!!!

[בארה"ב אוכלים חלב דאורייתא ודרבנן המנקר כמעט שלא ניקר הבשר]

האמת אגיד שאחר כך בצאת הקול, נתברר שגם במדינת אייראפע הניקור נזנח למאד, אבל שונה מדינת אייראפע מאמעריקע, באייראפע נקטו צעדים מיד לסדר הניקור על מכונה, לא חסכו כסף ושאר טרחות ועמל, והביאו למדינתם מנקרים היותר מומחים שבעולם ותיקנו הכל על צד היותר טוב.

ובאמעריקע הכינו כתבנים - וכזבנים, סופרים - ומספרים, מורים - ומאררים, והפכו הקערה על פיה באופן נורא ומבהיל, אשר לא היתה כזאת מימי תקופת ההשכלה בבערלין.

הכזבנים עסקו במלאכתן בערך חודש-חדשיים בתשלום שכירות כפולה ומכופלת, לברר עפ"י הספרים שישנם - ושאנים, שמה שעושים כעת באמעריקע טוב ונעלה יפה ומהודר גם למהדרין, ואסור להרהר ולערער ולהסתפק בו. והמהרהר נידון בגירושין.

המזייפים נלקטו מכל קצוות תבל מאמעריקע אייראפע, ארץ ישראל, ועוד.

דברתי עם המנקרים המעררים מדוע אינם הולכים אל עיני העדה - הרבנים והמנהיגים? קצת אמרו כי אין זה חובתן, שהלא דבר פשוט דאפי' סתם רב חובתו לפקח על עדתו, וכל שכן רב המכשיר שהאחריות עליו. אבל קצת מהם השיבו שבאמת הלכו אל הרבנים ולא הועילו - לאו ח"ו משום רוע וזדון לב, אלא מחמת חסרון ידיעה - זה היה אצל הרבנים יראי ד'. ואצל הרבנים מדור החדש שלא שימשו כל צרכן כשהיו שם נבהלו מהתשובה שקיבלו מהן.

מובן שאי אפשר לתאר על גליון כל הויכוחים שהיו להם עם הרבנים, אבל נצטט קצת דוגמאות בדרך וסדר שנשאו ונתנו, ישמע חכם ויוסיף לקח ודי לחכימא בזה:

סוג א' - רבנים שלא שימשו כל צרכן

(א) המנקר: הייתי אצל חנות שלכם (מדבר לרב המכשיר), וכפי שלמדתי וקבלתי מרבתיי המנקרים מדור העבר, כמעט שאין מנקרים פה, ונשארים כזיתים שלימים לרוב מחלב דאורייתא ודרבנן, וגם כמה שכפי הנראה יש להם בה קצת ידיעה אין עושים מלאכתם באמונה, והתרשלות והזנחה גדולה ראיתי אצלם.

הרב: הדבר אינו שכלי כלל כי מכיר אני את המנקר זה כמה שנים לאיש המדקדק - לאתרוג מהודר - מצות מתנור ראשון - לובש בגדי חסידי, ומתנהג כיהודי כשר בכל דרכיו.

המנקר: אמת הדבר אבל אין בזה שום סתירה, דגם שוחט ירא שמים מרבים אם ילמוד אומנתו משו"ע שחסרים בו הדפים מסימן י' עד סימן כ', וגם הרב כמותו למד מזה ונתן לו קבלה על זה, אין זה גורע מיראת שמים של השוחט אם שוחט שלא כהוגן, אחר שלא היה לו לידע מה שחסר מן הספר - בלי דעת.

הרב: לא יאומן שיצא מכשול מתחת ידו בפרט שכבר העיד לי בעצמו שהיה לו שימוש אצל מנקר מומחה פלוני (שנהרג עקדה"ש שנת תש"ג) ולמד אצלו היטב מלאכת הניקור, וסוף סוף יש לכל אדם מישראל חזקת כשרות ואין מורידים אותו מחזקתו בשביל זה.

המנקר: הלא אני וחבירי מעידים שאין מלאכתו כהוגן.

הרב: באידיש! איר ווייסט וואס איך וועל אייך זאגען איך קען אייך נישט, איך מיז נישט אלעס גלייבען!!! (בלשה"ק איני מכיר אתכם ואיני מאמין לכם).

מנקר: מריה דאברהם הלא יש איתי חמשה כתבי קבלה שמעידים על כל מהותי ועל ידיעתי בניקור מגדולי הדור משנת תרצ"ה/ו וכן גורל חבירי, ואם רצונכם לברר מי אני? אביא לכם כתבים מרבנים הנאמנים אצלכם המכירים אותי כל שלשים שנות חיי פה באמעריקע. ואני מוכן לעמוד בוויכוח פנים אל פנים עם המנקר שלכם ולהראות הכל בספר!!

הרב: אין לי פנאי עוד כבר עבר הזמן שקבענו להשיחה, וגם אין לי געדול"ד לכם שהנכם 'פגע' ו'עקש' ואינך רוצה לקבל. עד כאן שיחה זו.

(ב) עובדא שניה:

מנקר: ברצוני להודיעכם כי הניקור בבוטשער [משחטה] שלכם מקולקל מאד, וכן שמעתי מאחרים, ואני מוכן לברר את הדבר.

הרב: מה זאת?? כל השנים לא ערער אדם על הניקור ופתאום לא טוב.

המנקר: קשה להאמין שתירוץ כזה יתקבל למעלה, והחוב לחקור אחר איסור שחיבונו כרת כשיש מערער בדבר.

הרב: מה שעל הרב לעשות זה עסק שלי אין לכם להתערב בענינים שלי כמו שאינני מתערב בשלכם. (באידיש: מישט זיך נישט אין מיינע געשעפטן!).

המנקר: למעשה מה יהא בסופו?

הרב: מחוצפים אין להם מקום בביתי צאו מכאן. (עד כאן עובדא ב').

(ג) עובדא ג':

מנקר: באתי לעורר אודות הניקור וכו' (הכל כדלעיל).

הרב: אהה האתם ששמעתי עליכם שהנכם מוציאים לעז על הניקור, צאו מכאן מהר מהר, איני רוצה להיות בד' אמות שלכם. (עד כאן המעשה).

(ד) עובדא ד':

המנקר: כנ"ל.

הרב: אני בעצמי איני בקי בניקור ומסתמך על המנקר שלי.

המנקר: והיאך אין הלב נוקף אולי אין מלאכתו כדבעי?

הרב: בטוח אני בזכות הרבים האוכלים, שודאי לא יזדמן להם מן השמים מכשול.

המנקר: א"כ מסכת הוריות לחנם נשנה, היאך אפשר שיורו בית דין דחלב שרי ויעשו כל ישראל על פיהם, והלא

רבים המה?

הרב: ודאי אפשר שמן השמים נזדמן ככה, אבל אין צריכים לחוש לכך מן הסתם.

המנקר: א"כ למה טרחו הרבנים לפקוח על השוחטים ובודקים בכל עיר ישראל, ולא שמרו על היתר זו דמן הסתם כשר.

הרב: במקום דאפשר ודאי יותר טוב לברר, אבל ניקור שאיננו בקי בו אני סומך על המנקר ודי.

המנקר: מהיכן דנתני בחידוש גדול כזה?

הרב: כך מושכל ראשון שלי והרגש פנימי, ורב יושב על מדין משתמש בכזה לצורך.

סוג ב' - רבנים זקנים וישישים

עובדא א':

מנקר: מצאתי אצל חנות בשר שלכם שהניקור וכו'. (כ"ל)

הרב: אתה מבקר או מנקר היש לכם כתב קבלה?

מנקר: מנקר הייתי בדור העבר, אבל כעת אינני מנקר והא לכם כתבי קבלה שלי.

הרב: דע לך כי אני לא למדתי ניקור כלל (שכחתי לשאול אם כן השגחה שלכם על הניקור - היאך), ואינני בקי בו כלל ומסתמך אני על המנקר, ולאור התעוררות שלכם אקבע מועד לדבר עם המנקר ועמכם, ואדע מה בפיו על טענתכם.

מנקר: הנני זקן ובא בימים ומעולם לא ראיתי במקומות שעבדתי שהרב ישאל להקצב מה בפיו, ואיזה השגחה הוא זו?

הרב: ח"ו איני שואל להקצב רק להמנקר.

מנקר: והלא היינו הך הקצב בעצמו הוא המנקר.

הרב: אמת הדבר אבל אין לי ברירה שהלא אין לי בקיאות בניקור.

[אחרי יום או שתיים נתועדו יחד הרב - המנקר - והמערער].

הרב להמערער: אמרו נא עכשיו טענתכם!

המערער: מסביר טענתו באורך.

הקצב (המנקר): אין אתם יודעים כלום! כל מה שאני עושה כך מקובל דור אחר דור מחתם סופר זצ"ל, וצועק צעקות נוראות כנשוך נחש.

הרב: נא! הלא שמעתם טענת הקצב שניקורו הוא בדרך החתם סופר.

המערער: אינני יודע מה זה דרך חתם סופר, אין מליצה זו רגילה בין המנקרים, שאין ידיעה שום סדר מחתם סופר, אבל יש תשובה בשו"ת חת"ס אופן הניקור בצלע אחד וכאן לא עשה כמ"ש שם, ועוד יש ספר על ניקור שיצא לאור ממנקר בפרעשבורג ועליה הסכמות בעל כתב סופר ושאר גדולי פרעשבורג, והניקור דנן אינו כלל כמ"ש שם.

הרב: סוף כל סוף הוא צועק שניקור שלו הוא ע"פ החתם סופר, ולא ראיתי אין ראיה.

מערער: אדרבה הלא כל ספרי ניקור נגד מה שהוא עושה, ועליו נאמר 'הרוצה לשקר ירחיק עדותו', והיאך אפשר להאמינו נגד כל ספרי ניקור על יסוד תורה חדשה שחידש - להצדיק מעשיו - כי דרכו דרך חתם סופר. ואם יאמר להרב על איזה קולא חדשה שנוהג "כך דרך חתם סופר" מאמינים לו? ובפרט שבס' ניקור מפרעשבורג יש סתירה לדבריו!!

הרב: אבל אין לי ברירה איני בקי בניקור ומה עלי לעשות.

[לשכחו של הרב ניתן להיאמר שאחר זמן סילק השגחתו מחנות ההוא].

עובדא ב':

המנקר: שלו' לכבוד הרב, רצוני לעורר בענין הניקור הנזנח וכו'.

הרב: יישר כחכם ואי"ה אם יתגלה שהצדק עמכם אראה לתקן.

המנקר: מה עלי לעשות כעת?

הרב: המתן לי איזה ימים.

המנקר: מה נעשה?

הרב: היה אסיפה והרב מפאפא בכה והתחנן שיחקרו וידרשו כדבעי ויתקנו, אבל רב אחר זעק זעקה גדולה ומרה שיותר יש לחוש ללעז של השנים שעברו, סוף דבר (שטנא נצח) ויצא הפסק דין שהכל בסדר.

המנקר: הרבנים שדנו שם בקיאים בניקור.

הרב: מדבריהם נראה שכלל וכלל לא.

המנקר: וא"כ האיך פסקו להקל?

הרב: על סמך רב חשוב שטען בביררות שכל הענין רק הוצאת לעז.

המנקר: ולמה אינכם מזדקקים ללמוד דיני ניקור?

הרב: מחוסר ספרים אני, ואי אפשר להבינו משו"ע לבד כידוע.

עובדא ג':

המנקר: כנ"ל.

הרב: אני אינני בקי בניקור, אבל הצעתי אצל אסיפת רבנים הצעה להביא כאן מנקרים מארץ ישראל הבקיאים היטב במלאכת ואומנות הניקור, אבל לא קבלו דעתי שמה.

המנקר: ולמה?

הרב: לא ניתן לפרסום, ולך אני מגלה, אחד הרבנים טען שא"כ מה יאמרו הבריות, המנקרים לא ידעו לנקר כל השנים ואכלו חלב? אמרתי מה כל הרעש והלא מעולם נהגו כן, ואדרבה עוד נתחזקו ההמון כמו שאמרו חז"ל (הוריות י) אשרי הדור שהנשיא מביא חטאת על חטאו.

טען השני, אבל באמעריקע הנימוס שונה, ויש לחוש לקלקול קצת על ידי זה, אמרתי הלא אם יאכלו חלב זה קלקול יותר כי מטמטם הלב והמוח ועל ידי זה יצאו מן הדת כל פליטי אמעריקע בשנים קדמוניות. הכריע רב אחר סוף כל סוף אין רב אחד שיכול לומר בבירור שיש כאן חלב כי איננו בקיאים בניקור, והמערער אינו רב, ועל הספק נסמוך שודאי לא יעזוב הקב"ה את בניו וישלח עזרו מקודש באופן אחרת, עד כאן. וחסל.

עברו ימים מאז פור התפוררה הארץ לרגל התגלות מכשול הניקור, השמועה עשתה לה כנפיים וכל מקום שדבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע, נרעשו החרדים לשמע המפחדת המצלצל אוזן כל שומע, ונתנו ראש לחשוב אולי גם במדינתנו שוררת המכשלה, ומי יאמר זכיתי לבי טהרתי מדינתו ממכשול החלב.

ימים מועטים עברו וכבר ישבו הרבנים בכל מדינות אייראפע (לאנדאן - בעלגיע - שווייץ - בריסעל ועוד) והחליטו הרבנים שם פה אחד לקרוא ולהזמין מנקרי ארץ ישראל ישישים ומומחים גדולים ששימשו בניקור בכמה דורות, לבוא למדינתם, אחר שנתוודע להם כי בקיאים מאד בכל ספרי הניקור, ויכולים להראות באצבע כל דבר שבספרי הניקור האיך מתקיים על ידיהם, בניגוד לשאר המנקרים (שם וכן באמעריקע) שאפילו מה שעושים אין יודעין מקורו וטעמו, ועד זמן קצר ניתקן הדבר על מכונו.

הדבר הטריד מנוחתי וחשבתי בדעתי בושני מכם אמעריקע! עיר מליאה חכמים וסופרים, שיינע אידן, במדינת אייראפע שהגיע השמועה כעין בת קול מרעש הגדול שבאמעריקע כבר ניתקן הכל, וכאן ישנים שינה עמוקה. לא יכולתי לברר הדבר עד מיצוי הנפש מה נשתנה אמעריקע מאיראפע? הרבה טענות עלו על מחשבתי וכולם דחיתי.

סוף דבר!!! כל בר דעת וכן תורה כאשר נוכח אצל פלפול ממנקר ארץ ישראל ומנקר מחו"ל הכיר מיד גודל ההבדל ביניהם, הן בידיעה והן באומנות הניקור.

דופי מלבם, כמו שאחז"ל (ילק"ש ויצא קכט) על מנשה מלך יהודה (והלואי שיגיעו הם לקרסוליו), וגרמו בזה צער עמוק לשכינה הק', ובאותו הזמן שכינה מה אומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה (אבות פ"ו מ"ב).

וכאן הבן שואל היאך הרהיבו עוז בנפשם לעשות ככה הני מזייפי (שבפרי תמרים ח"א), ומסלפי דברי אלקים חיים, ולא חשו לדברי חז"ל שאמרו (ר"ה כב) מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, והורידו כבודם פחות ממעלת קפילא ארמאי שמבואר ביור"ד (ריש סימן צ"ח) דמירתת לשקר בדבר שיתגלה, וכאן לא יראו ולא נפחדו (ואף שכונותם היתה למצוא חן בעיני המלכות, שתוגדל כסאם לעת מצוא-כידוע).

שני פרושים לדבר, אחד, השטן שבא לסייען כמו שאמרו חז"ל (שבת קד) (בא לטמא פותחים לו), סימא את עיניהם ובלבל את מוחם והוליכן שולל, ונתן חכה לתוך פיהם, והוליכן בדרך שרצה כאדם המנהיג את הגמל בנאקה שבחטמו.

טעם השני: שידוע כי אין ספרי הניקור מצויים כלל לא בחו"ל ולא בארץ ישראל, ועשו במחשך מעשיהם בחשבון שלא ירגישו בהם, וכל תורתו של דואג (זארגער-בלע"ז) היתה משפה ולחוץ (סנהדרין קו), אבל בפנימיות לבו ידע הלב כי עקלקלות הוא מפין, ואחריו רץ כצבי (היר"ש בלע"ז) למלאת מה שחסר הראשון, ובין כולם נולד עג"ל הזה"ב שאין צריכים לנקרו, ובריש גלי פירסמו שדרך דרך המשכילים לגרוע או להוסיף במצות ותורת ד' כאשר בידם.

זאת היתה לי לגמור החתימה, כי הגיע הזמן להדפיס אידרא ספרי הניקור המובהקים, ויראו כל רואה שמש למי החותמת ולמי הפסולים, ולקיים בזה מה שכתב רבינו יונה בשע"ת כי המשפיל הרשעים ומגביה כבוד הצדיקים הוא קידוש השם הגדול ביותר.

אם תאמר שמאיזה סיבה אחרת לא היו הרבנים מענינים לתקן, זה אינו כי בלחישת חקרו ודרשו איזה מהם היאך לתקן מבלי הבאת מנקרי ארץ ישראל, מיוחד אותן המטילים אימתן על הבריות.

לא עבר ימים מועטים ותחת לסדר ולתקן הכל על דרך שהורו ספרי הניקור, בדו להם דרך המשכילים רחמנא ליצלן, ודבר כה חמור כאכילת חלב לכלל ישראל!!! המטמטם הלב והמוח והוא יסוד כל בית ישראל כמ"ש בעל אוה"ח בפרי תואר (סימן צ"ח סק"ה) - נעשה למשחק כדור ביד כל אברך וצעיר!!!

אחה למה שהגענו! שועלים מחבלי כרמים וביניהם דיינים, טיכסו עצה לזייף ולסלף דברי הקדושים העליונים שישבו ז' נקיים על כל טיפת דיו בדנם דין ניקור החלב, ועכשיו שועלים הלכו בו תורת כל אחד בידו כחומר ביד היוצר ברצותו מרחיב וברצותו מקצר, ולא עוד אלא (למטרה זאת) הרימו ראש לומר על ראשונים כמלאכים שלא מצאו כדבריהם (כמו שכתבו על האמור) וגם העמיסו בדבריהם דברים שלא עלו על דעתן, כאילו מתירים חלבים שבאמת אסרו, (ואפריין נמטייה להמחבר קונטרס עלבונה של תורה שגילה טפה מגודל הזיפים שזייפו הכותבים בפרי תמרים, והמעין שם תסמר שערות ראשו וחלחלה תאחזמו, היאך נעשה חורבן גדול כזאת בימינו, או לנו למה שהגענו).

אוי! להם שלא חששו על כבוד תורתן של ראשונים, ואם לא חסו על תורת ד' שעליה נהרגו נשרפו נטבחו קדושים וטהורים אלפי שנים, שלא לשנות קוצו של יוד ואפילו על מה שלא כתוב בפירוש רק מנהג כערקתא דמסאני, ק"ו על אות שבתורה, ועל אחת כמה וכמה מקראות מפורשים שבתורה, ובפרט אותן שהן יסודי הדת, וכאן מצאתי לחובה מידי דברי בו לקיים מצות מחאה על עלבון וצער שכינה הק' שנהגו בתורתו כבכתבי פלסטר רחמנא ליצלן ועוד גרוע מזה:

בשם כל ישראל "אנו מוחים מחאה נמרצת על המסלפים ומזייפים שעשו תורת ד' פלסטר, ופירשו בו דרשות של

